

HỒI THỨ NĂM MƯỜI HAI
KHỔNG MINH TỪ CHỐI KHÉO TỬ KÍNH
TRIỆU VÂN KẾ GIỎI ĐOẠT QUẾ DƯƠNG

Nghe Nam Quận, Kinh Châu, Trương Dương đều bị Khổng Minh đoạt tay trên, Châu Du té xuống ngất xỉu. Chư tướng hết lòng khuyên can .

Châu Du nói :

- Vậy là công ta đánh Tào Tháo uổng quá ?

Chợt Lỗ Túc tới, Châu Du nói :

- Ông phải cố giúp tôi đoạt lại Nam Quận .

Lỗ Túc nói :

- Nay ta với Tào Tháo còn đang chống nhau, ta đánh Hiệp Phì cũng chưa thắng lợi, vậy nên tạm hưỡn với Lưu Bị.

Lỗ Túc lại nói :

- Đô Đốc bớt giận, tôi xin qua hỏi lý bên Huyền Đức xem họ nói ra sao đã .

Châu Du nghe lời, Lỗ Túc liền qua Nam Quận ra mắt Huyền Đức, lại nghe nói Huyền Đức đang ở Kinh Châu . Lỗ Túc liền sang đó.

Khổng Minh hay tin cho mở toang cửa thành nghênh đón Lỗ Túc.

Huyền Đức phân ngôi chủ khách xong, Lỗ Túc nói :

- Ngô Hầu và Công Cẩn sai tôi qua thưa với Hoàng Thúc : Trước đây Tào Tháo có ý đánh Hoàng Thúc, vậy mà binh Giang Đông đã đánh lui binh Tào, đáng lẽ Kinh Châu về tay Đông Ngô. Nay Hoàng Thúc dùng mưu lấy Kinh Châu, ngôi không thủ lợi, e không phải lẽ chăng ?

Khổng Minh đáp :

- Tử Kính là bậc chính đại quang minh sao lại nghĩ sai vậy. Kinh Châu vốn là của Lưu Kiến Thẳng, nay Kiến Thẳng đã mất, song còn có con. Chúa công tôi là chú giúp cho cháu là con Kiến Thẳng, vậy không phải đạo hay sao ?

Lỗ Túc lại nói :

- Lưu Kỳ đâu có ở đây mà đồ thừa. Y ở bên Giang Hạ cơ mà .

Tức thời Khổng Minh thỉnh Lưu Kỳ ra, Lưu Kỳ thưa với Lỗ Túc :

- Tôi vì còn đau, không làm lễ được, xin Tử Kính bỏ qua cho.

Lỗ Túc sừng sốt đáp lễ, sau lại nói với Khổng Minh :

- Nói đại , nếu mà công tử không thọ thì Kinh Châu về ai ?

Không Minh đáp :

- Lúc đó sẽ hay .

Lỗ Túc nói thêm :

- Lúc đó phải trả về Đông Ngô .

Không Minh đáp :

- Tử Kính nói phải lắm .

Rồi truyền bày yến tiệc thết đãi. Lỗ Túc đành trở về , thuật lại với Châu Du rồi nói :

- Lưu Kỳ háo sắc, đau yếu luôn luôn, xin Đô Đốc chớ lo .

Sau đó Châu Du về Sài Tang dưỡng bệnh.

Huyền Đức khi ấy đang thương nghị kế lâu dài cùng chư tướng.

Lưu Tịch nói :

- Có ba người họ Mã : Mã Tắc, Mã Thượng và Mã Lương là người tài ở vùng này, Chúa Công nên dùng .

Huyền Đức liền mời Mã Lương tới hỏi ý kiến.

Mã Lương nói :

-Kinh Tương đều là mũi giặc, giữ gìn khó khăn. Vậy nên đánh lấy Võ Lăng, Trường Sa , Quế Dương, Linh Lăng mà thu trữ tiền lương, mới lập kế lâu dài đặng.

Nên lấy Linh Lăng, Võ Lăng trước, sau tới Quế Dương rồi Trường Sa .

Huyền Đức bèn lưu Mã Lương lại, phong chức Tòng Sự.

Hôm sau Huyền Đức cho Lưu Kỳ về Tương Dương, gọi Vân Trường về Kinh Châu, rồi đi đánh Linh Lăng, cử Trương Phi làm tiên phong, Triệu Vân đi hậu tập.

Thái thú Linh lăng là Lưu Độ nghe Huyền Đức tới, bàn với con là Lưu Hiền.

Lưu Hiền thưa :

- Ta có Hình Đạo Vinh là thượng tướng sức mạnh vô địch, lo gì giặc .

Lưu Độ liền cấp cho Đạo Vinh năm muôn binh cùng Lưu Hiền đi ngăn chống.

Nghe tin Huyền Đức vừa tới , Đạo Vinh bèn cầm cây búa nặng ngàn cân ra trận mắng Huyền Đức . Không Minh liền xuất hiện bảo Đạo Vinh :

- Có ta là Khổng Minh đây , binh Tào trăm vạn ta dùng kế nhỏ đánh tan tành, huống chi ngươi . Vậy nên hàng sớm là hơn .

Đạo Vinh lại mắng :

- Đánh Tào là tài của Châu Du chớ ngươi có tài cán chi ?

Khổng Minh liền cho lui xe vào trong trận .

Đạo Vinh rượt tới, gặp Trương Phi đánh nhau . Tuy mạnh nhưng đánh lâu Đạo Vinh cũng núng thế liền lui , vừa chạy lại gặp Triệu Vân .

Đạo Vinh đánh mấy hiệp liệu nguy đến tánh mạng nên xin hàng .

Khổng Minh khuyên Huyền Đức cho hàng và sai về dụ Lưu Độ .

Lưu Độ bàn với con , rồi mở cửa thành đầu hàng .

Huyền Đức lại cho Lưu Độ làm Thái Thú như trước. Sau đó Huyền Đức hỏi có ai muốn đi đánh Quế Dương ?

Triệu Vân xin đi , Trương Phi cũng đành đi , không ai nhịn ai cả .

Khổng Minh bèn cho rút thăm . Triệu Vân trúng thăm đi trước . Trương Phi vẫn còn tức tối .

Thái Thú Quế Dương là Triệu Phạm nghe có Triệu Vân tới, bèn hội chư tướng lại thương nghị .

Hai tướng Trần Ứng và Bào Long xin cho ra đánh một phen .

Triệu Phạm cho đi .

Trần Ứng ra đánh trước , đâm một thương . Triệu Vân đỡ thật mạnh .

Trần Ứng la lên :

- Quả Triệu Vân lợi hại ! Rồi giục ngựa chạy về .

Triệu Vân đuổi theo giơ tay bắt sống , truyền quân trói lại .

Sau đó Triệu Vân tha cho Trần Ứng bảo về khuyên Triệu Phạm ra hàng .

Triệu Phạm nói :

- Huyền Đức có Khổng Minh giúp đỡ như thần , thêm Triệu Vân anh hùng vô địch , thôi thì hàng cho sanh linh khỏi đổ máu .

Nói rồi sai Trần Ứng rước Triệu Vân vào thành .

Triệu Vân bèn chiêu an bá tánh .

Triệu Phạm cho bày tiệc khao quân , lại nói với Triệu Vân :

- Tôi với tướng quân cùng một họ , một xứ , nay muốn kết làm anh em , tướng quân chấp nhận chăng ?

Triệu Vân mừng rỡ , so tuổi thì Triệu Vân còn hơn mấy tháng nên làm anh .

Đang ăn uống vui vẻ , bỗng có một người con gái ra hầu rượu , Triệu Vân hỏi là ai .

Triệu Phạm nói :

- Đó là chị dâu góa của tôi .

Triệu Vân liền lấy lễ mà cư xử .

Triệu Phạm lại nói :

- Ý chị dâu tôi muốn tái giá , nhưng chọn người văn võ song toàn vang danh bốn bể , lại phải cùng họ với chúng tôi . Nay có anh là đủ các điều nói trên , nên tôi mới dám ngỏ lời .

Triệu Vân nghe điều ngang trái , cả giận , cho trói ngay Triệu Phạm lại rồi mời Huyền Đức vào thành. Triệu Vân kể hết mọi chuyện cho Huyền Đức và Khổng Minh nghe .

Khổng Minh nói :

- Làm thế oan cho Triệu Phạm quá !

Huyền Đức cũng khuyên :

- Đó đâu phải là việc xấu !

Triệu Vân vẫn lắc đầu :

- Y đã kết nghĩa với tôi , thì chị y cũng như chị tôi . Và người đàn bà kia nóng lòng tái giá, tôi cũng không ưa !

Huyền Đức không ép nữa , nhưng tha cho Triệu Phạm và cử làm Thái Thú như cũ .

Kế đó Huyền Đức hội các tướng hỏi :

- Ai đi đánh võ Lăng ?

Trương Phi hăm hở xin đi .

Huyền Đức bảo :

- Được ! Nhưng em phải làm quân lĩnh trại ta mới cho đi .

Trương Phi chịu liền ..

Đất Kinh Châu là của nhà Hán đâu phải của riêng Lưu Biểu, mà dù của riêng Lưu Biểu thì Huyền Đức lại không có quyền chiếm đoạt sao? Khổng Minh đem việc giúp Lưu Kỳ giữ đất chẳng qua là một kế hoãn binh. Nếu không hoãn thì Đông Ngô sẽ đánh gấp. Mà Đông Ngô giao tranh với Kinh Châu thì Tào Tháo sẽ lợi dụng diệt Lưu không khó gì. Khổng Minh đem việc Lưu Kỳ với Kinh Châu ra nói với Lỗ Túc chỉ là kế hoãn binh.

- Lúc Huyền Đức chỉ mới lấy được một nửa Kinh Châu, thế mà Chu Du nghe lời Lỗ Túc rút binh về. Sở dĩ như thế là vì Chu Du nghe theo lệnh của Tôn Quyền trở về đánh Hợp Phì. Nhiều người chỉ thấy Chu Du đem thân ra đánh Tào Nhân để cho Lưu bị đoạt ba quận Kinh Châu mà ít người thấy rằng chính Tôn Quyền đánh Hợp Phì cũng là giúp Lưu Bị đoạt Kinh Châu nữa.

- Mã Lương làm biểu tấu xin cho Lưu Kỳ làm quan mục Kinh Châu để nhân dân Kinh Châu an lòng. Xem thế thì lòng dân Kinh Châu còn mến Lưu Biểu lắm, và những ai theo Tào Tháo cũng chỉ vì thế bức bách vậy. Giả thử Lưu Biểu phó thác con con mà Huyền Đức đoạt Kinh Châu thì chắc lòng người sẽ không phục Huyền Đức. Lòng người không phục thì sau này Tào Tháo đem binh đánh Kinh Châu chắc gì Huyền Đức giữ được. Ấy vậy Huyền Đức từ chối không lãnh Kinh Châu chưa hẳn đã là vụng tính.

- Có người hỏi: "Người Kinh Châu không quên Lưu Biểu thì người Ích Châu cũng không quên Lưu Chương, tại sao Huyền Đức không chiếm kinh Châu mà lại chiếm Ích Châu?"

Xét rằng: "Kinh Châu là đất Đông Ngô muốn tranh, nên Huyền Đức phải đưa con bài Lưu Kỳ ra ăn nói với Đông Ngô, còn Ích Châu, Trương Lỗ không giám tranh, nên không cần phải để Lưu Chương ngồi làm vì mà chặn Trương Lỗ. Lúc Tào Tháo đào ao Huyền Võ luyện thủy Quân, lòng Tào Tháo đã nghĩ đến Kinh Châu. Mối lo bên ngoài cấp bách thì Huyền Đức làm sao cho ổn lòng dân, để kịp cứu nguy bên trong cho được? Còn như lúc Tào Tháo phá Trương Lỗ chiếm Hán Trung, thì Tháo chưa thể rảnh tay dòm ngó Ích Châu được. Thế thì mối lo bên ngoài còn xa, Huyền Đức có thể vỗ về, làm cho dân Ích Châu cảm mến. Vì vậy việc lấy Ích Châu không giống như việc lấy Kinh Châu.

- Huyền Đức lấy dâu Lưu Yên, Triệu Vân không chịu lấy chị dâu Triệu Phạm, thế là Triệu Vân hơn ở Huyền Đức điểm này.

Trương Tú lấy việc Tào Tháo ái ân với thím mình làm điều sỉ nhục, còn Triệu Phạm tình nguyện dâng chị dâu cho Triệu Vân, thì tư cách Triệu Phạm không bằng Trương Tú.

Triệu Phạm yêu mến Triệu Vân nên kết nghĩa, gả chị dâu là muốn cho thâm tình mà lại hoá ra xa. Triệu Vân giận Triệu Phạm, có vẻ như muốn xa Triệu Phạm, mà kì thật lại rất thân.

- Đọc truyện Triệu Vân vào Quế Dương không thể nhịn cười được. Giữa lúc quân hai bên đang hăm hở đánh nhau thì quan thái thú Triệu Phạm lại dẫn Triệu Vân vào chốn nhà hương tiệc ngọc, mời trang quốc sắc ra chào. Trong binh lửa lại nhen tình chăn gối. Tiếc thay, Triệu Vân quá khuôn phép, khiến cho giai nhân có một trên đời mà phải vén tay áo bỏ vào rèm trong. Thì ra, Triệu Vân vẫn học đời Quan Công cầm đuốc, chứ không phải bắt chước khách đa tình Tào Thực. Câu chuyện thật thú vị.

© [HQD](#)